

Lov bekæmper kærlighed

Nadia er 22 år gammel og gift med en mand fra Pakistan. Desværre forhindrer 24-års-reglen dem i at leve sammen i Danmark. Hun har derfor flyttet sin adresse til Sverige. Det koster hende meget tid, penge og gør Nadia og hendes mands kærlighed ulovlig.

*Af Natasha Guman
natasha@guman.dk*

En gang om ugen krydser den 22-årige Nadia Øresundsbroen for at hente sin post. Det koster penge, og det tager tid, men det er prisen for, at hun kan blive familiesammenført med sin mand fra Pakistan om to år, når hun ifølge dansk lov har ret til at være gift med ham her i landet. Ægteparret lever derfor stadig hver for sig i hver sin verdensdel.

”Efter mange mislykkedes forsøg på at få min mand til Danmark, fik jeg anbefalet af nogle af familiens venner at flytte min adresse til Sverige for at få min mand til landet. Jeg har derfor for få måneder siden registreret min adresse i folkeregisteret i Sverige og fået et svensk personnummer,” fortæller Nadia.

Selvom Nadia har sin adresse i Sverige, bor hun fortsat i Danmark, hvor hun både læser og arbejder til daglig.

”Jeg har aldrig gjort noget ulovligt før, og nu bryder jeg loven, ved at snyde med min adresse. Jeg føler sommetider, at jeg lever et illegalt liv, men egentlig vil jeg bare gerne have et bedre liv. Et liv sammen med min mand”

Nadia fortæller også, at hun oftest tænker på, hvad der vil ske, hvis hun bliver opdaget af de danske

myndigheder. Men på trods af frygten for at blive opdaget fortryder hun ikke at have giftet sig i en ung alder.

”Jeg blev gift med ham selvom, jeg godt vidste inden brylluppet, at det ville blive problematisk at få ham til landet. Men jeg mener ikke, at man selv kan styre, hvor og hvornår man finder sin udkårne. Desuden er det ifølge islam forbudt at være kærester eller bo sammen med en af det modsatte køn uden at være gift,” forklarer hun.

Bryllup i Pakistan

Nadia mødte sin mand på en ferie i Pakistan i 2004. Hun og hendes 27-årige mand syntes godt om hinanden og snakkede med forældrene om at blive gift.

I 2008 rejste hele familien tilbage til Pakistan, så de kunne holde et stort bryllup. Men den nye brud måtte rejse hjem alene uden sin mand, da hun ikke har lyst til at bo i Pakistan.

”Jeg kan ikke flytte til Pakistan, fordi jeg har mit liv her. Jeg føler ikke, at der er den store forskel på en dansker og mig. Jeg er også dansk statsborger og stemmer til valg, ligesom enhver anden dansker gør. Jeg kan ikke se hvorfor, det er et problem, at vi bor sammen her, når

min mand gerne vil.”

De unge vælger Sverige

Tal fra en rapport af Det Nationale Forskningscenter For Velværd, SFI viser en stigning i antallet af unge op til 25-årige med anden etnisk baggrund, der flytter til Sverige. Før 2002 var tallet på 8-9 pct. hvorimod det blev beregnet til omkring 13 pct. fem år senere. Rapporten undersøger, hvilken betydning bl.a. 24-års-reglen har haft. Den påviser, at de unge til dels bosætter sig i Sverige pga. reglerne, da familiesammenføring er der, og dels fordi de unge ikke ønsker at bosætte sig i oprindelseslandet.

”Jeg synes, at det er helt fair, at man vil beskytte dem, der bliver tvangsgift, men det er bare meget svært at vide, hvad der er tvang, og hvad der ikke er. I princippet kan mange tro, at mit ægteskab er tvang, men det er det jo ikke, så hvorfor skal det gå ud over mig?”

spørger Nadia uforstående.

Hun er i øjeblikket rejst til Pakistan for at besøge sin mand, efter at de har tilbragt mere end det første år af ægteskabet hver for sig.

I fremtiden håber Nadia på at kunne bosætte sig i Danmark, så deres børn kan blive født i Danmark og vokse op i de danske trygge rammer, ligesom hun selv er opvokset.

Casens navn er opdigtet for at beskytte vedkommende. Redaktionen er bekendt med det riatiqæ navn.

